

กองบรรณาธิการเอกสาร

อาจารย์คณิศร ลีอมเมตตะ
ว่าที่ ร.ต.วิษณุวิทย์ ธีศม
อาจารย์ สมธยา กุศลภัส
นายปราโมทย์ ร่วบสุข [ตีพิมพ์]

เอกสาร เกษตรรำไพพรรณี

ธันวาคม 2554

ศูนย์ให้คำปรึกษาการเกษตรสมาร์ทฟาร์มเมอร์
Smart Farmers Clinic
คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
โดยความร่วมมือของ วารสารเกษตรกรรม

รายจตุมาส

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์ต้นตอ วังกาด 18/64-67 ต.เทศบาล 2 อ.วัดใหม่ อ.เมือง จ.ฉะเชิงเทรา 22000
โทร. 039-313144, 039-351678 โทรสาร 039-351679

41 ม.5 ต.ห้าช้าง อ.เมือง จ.ฉะเชิงเทรา 22000
โทรศัพท์ 039-471068 ต่อ 161 โทรสาร 039-471073
www.agricul.rbu.ac.th/

ฉบับที่ 7

สมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณีทรงเก็บเกาเห่พันธุ์บางยี่ขันที่ทรงปลูกไว้

สารบัญ

คุยเปิดเล่ม ...4
ประชาคมอาเซียน...5
อีกมุมหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน...6
คนเกษตรสู่การเป็นคนอาเซียน...8
มุมการท่องเที่ยวและอาหาร...10
ผลอะไรเอ๋ย??..14
เที่ยวไปกับคนเบดี...15
อาหารแซ่แข็ง มาแรงจริงๆ...18
GMO เทคโนโลยีที่ต้องเลือก!!!...20
ศูนย์เรียนรู้การเกษตรตามแนวพระราชดำริเฉลิมพระเกียรติ ๘๔ พรรษา...22
การพัฒนาหลักสูตรของคณะเทคโนโลยีการเกษตร...23
หัวใจที่คอยเฝ้าอยู่ที่แก่ง...24
ความคืบหน้าโครงการศูนย์ให้คำปรึกษาสมรรถภาพฟาร์มเมอร์...25
ธรรมะท้ายเล่ม...26

คุย ใจเปิดเล่ม

อนุสารเกษตรรำไพฯ ฉบับที่ ๗ อยู่ในมือท่านขณะนี้ เป็นฉบับที่ค่อนข้างพิเศษ เพราะเป็นเล่มที่ออกมาเพื่อในวาระที่คณะเทคโนโลยีการเกษตรได้ทำการเปิดศูนย์การเรียนรู้การเกษตรตามแนวพระราชดำริ เติบโตพระเกียรติ ๘๔ พรรษา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และเราเปิดศูนย์การเรียนรู้แห่งนี้ในวันคล้ายวันพระราชสมภพของสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี ๑๐๗ ปี อีกด้วย นับว่าเป็นวันอันเป็นมงคลยิ่งสำหรับพวกเราชาวเกษตรรำไพฯ

เนื้อหาสาระก็หลากหลายมากขึ้นเช่นเดียวกัน ตั้งแต่เรื่องใกล้ตัว เช่น หลักสูตรที่เปิดใหม่ของคณะฯ กิจกรรมของศูนย์ให้คำปรึกษา สمارท์ฟาร์มเมอร์ ไปจนถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอาเซียนอีก ๓ เรื่อง เรื่อง

ของอาหารและ GMO ไปเที่ยวเวียดนามกับคนบด แล้วเรายังมีนักเขียนหน้าใหม่ที่ลีลาเอาได้ เอาเรื่องมาเล่าให้ฟังถึงประสบการณ์ใน ดินแดนอารีดัง นอกจากนั้น ยังมีรายงานการจากไปศึกษาดูงานที่ประเทศมาเลเซียของคณะอาจารย์ นักศึกษา เจ้าหน้าที่นักวิชาการของคณะเทคโนโลยีการเกษตรอีกด้วย ส่วนคอลัมน์ประจำก็ยังคงอยู่ครบถ้วน

เชิญท่านทัศนาคได้เลยคะ แล้วพบกันใหม่นะคะ..

กอง บอ กอ

รศ.ทรงศักดิ์ มีมกระโทก

ประชาคม อาเซียน

ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community : AC) เกิดจากความร่วมมือการดำเนินงานของกลุ่ม

ประเทศอาเซียน 10 ประเทศ ได้แก่ ประเทศไทย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย สิงคโปร์ บรูไน ลาว เวียดนาม พม่า และกัมพูชา ภายใต้กรอบความร่วมมือและข้อตกลงตามแถลงการณ์บาหลี ฉบับที่ 2 (Bali Concord II) และปฏิญญาเซบูว่าด้วยการเร่งรัดการจัดตั้งประชาคมอาเซียน (Cebu Declaration on the Acceleration of the Establishment of an ASEAN Community By 2015) ซึ่งจะมีผลอย่างเป็นทางการภายในปี พ.ศ.2558 โดยการประกาศใช้กฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวางกรอบทางกฎหมาย โครงสร้างองค์กรของสมาคมและเพิ่มประสิทธิภาพของอาเซียนในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายเพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน

ประชาคมอาเซียน มีประชากรรวมกัน 583 ล้านคน มีผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) รวมกัน 1,275 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ มีพื้นที่รวม 4.5 ล้านตารางกิโลเมตร มีความหลากหลายทางเชื้อชาติและวัฒนธรรม ศาสนาหลักคือ อิสลาม พุทธ คริสต์ และฮินดู

การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน เพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรองและขีดความสามารถในการแข่งขันของอาเซียนในเวทีระหว่างประเทศในทุกด้าน โดยหมายถึง "การทำให้ประเทศสมาชิกอาเซียนเป็นครอบครัวเดียวกัน" มีความแข็งแกร่งและมีภูมิทัศน์ทางที่ดี โดยสมาชิกในครอบครัวมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดี ปลอดภัย และสามารถทำมาค้าขายได้อย่างสะดวกมากยิ่งขึ้น ภายใต้การดำรงรักษาไว้ซึ่งสันติภาพ และความมั่นคงในภูมิภาค ตลอดจนเปิดโอกาสให้

คล้ายข้อพิพาทระหว่างประเทศสมาชิกอย่างสันติ รวมถึงความสามารถในการรับมือกับปัญหาใหม่ๆ ในระดับโลกที่ส่งผลกระทบมาถึงภูมิภาคเอเชีย เช่น ภาวะโลกร้อน การก่อการร้าย ภัยพิบัติทางธรรมชาติ และโรคระบาด เป็นต้น

การจัดตั้งประชาคมอาเซียน มีทั้งประโยชน์และผลกระทบต่อประเทศไทย ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม ชุมชน การศึกษา วัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม เช่น การแข่งขันในการประกอบธุรกิจ การค้า การลงทุน ธุรกิจภาคบริการ การเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือ ความแตกต่างทางด้านเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม เป็นต้น

มีข้อเสนอแนะ การเตรียมความพร้อมของประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราช

ดำรงชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พลนิกรชาวไทย ที่ชี้ถึงแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง เพื่อให้ก้าวทันต่อยุคโลกาภิวัตน์ ในการดำเนินการกิจร่วมมือของกลุ่มประเทศอาเซียน 10 ประเทศ

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ

1. ความพอเพียง หมายถึง ความพอดีต่อความจำเป็นและเหมาะสม ไม่มากเกินไป ไม่น้อยเกินไป และไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น

2. ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจอย่างมีเหตุผลตามหลักวิชาการ กฎหมาย ศีลธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมอย่างรอบคอบ

3. ภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมที่จะรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลง ให้สามารถปรับตัวและรับมือได้อย่างทันที่

การใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้เกิดความพอเพียงในการตัดสินใจและการดำเนินกิจกรรมจะต้องอาศัยเงื่อนไขความรู้ (รอบรู้ รอบคอบ ระมัดระวัง) และเงื่อนไขคุณธรรม (สติปัญญา ขยัน อดทน พากเพียร สุจริต แบ่งปัน)

การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทุกภาคส่วนจะต้องรับรู้ ยอมรับการเปลี่ยนแปลง ปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ และเร่งรีบดำเนินการจากการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน

ที่มา : สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ "การเตรียมความพร้อมของประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้วยปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง" 16 - 18 กันยายน 2554

อีกมุมมองหนึ่ง ของประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน

ตอนนี้เราจะเห็นความตื่นตัวของหน่วยงานภาครัฐต่างๆ ไม่เว้นแม้แต่กระทรวงศึกษาธิการ ในการให้ความรู้เรื่องของการรวมกลุ่มของประเทศในอาเซียนเป็นสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations หรือ ASEAN) เป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community หรือ AEC) ที่เห็นเป็นรูปธรรมก็คือการให้โรงเรียนต่างๆ ติดธงชาติของประเทศในกลุ่มอาเซียน แต่ไม่แน่ใจว่าได้มีการให้ความรู้ที่ลึกซึ้งกว่านั้นให้กับเด็กๆ หรือไม่ เพราะเท่าที่สัมผัสได้ แม้แต่ในมหาวิทยาลัยเองก็ยังได้ยินครูบาอาจารย์บางท่านพูดว่า "ในปี ๒๕๕๔ เราจะเข้าสู่อาเซียน" ได้ยินแค่นี้ก็ทราบดีแล้วว่าคนที่พูดยังไม่รู้ว่อะไร คือ อาเซียน และอะไร คือ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

คงไม่ต้องพูดถึงที่มาของอาเซียนกันอีก เพราะประเทศไทยของเราอยู่ในกลุ่มประเทศอาเซียนอยู่แล้ว แต่การเข้าเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนนั้นมันมีความหมายมากกว่านั้น กล่าวคือเรื่องต่างๆ ที่ประเทศในกลุ่มอาเซียนได้ทำเป็นข้อตกลงกันไว้ มันจะเริ่มนำมาปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมสมบูรณ์แบบ (ถ้าไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง เช่น ผลจากน้ำท่วมโลกคราวนี้) เช่น ภาษี 0% การเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมืออย่างเสรี (แบบมีการกำหนด

ทีมวิชาการเทคโนโลยีสารสนเทศ

กฎเกณฑ์ร่วมกันอีกต่างหาก) และอื่นๆ อีก ที่เรารวมเรียกว่า หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งเอกลักษณ์ และหนึ่งประชาคม (One Vision One Identity One Community บางท่านอาจใช้คำว่า Single แทนคำว่า One) ซึ่งอาจมีการขยายไปเป็นเดี่ยวอื่นๆ ได้อีก เช่น ทุนเดียว โรงงานเดียวและตลาดเดียว เป็นต้น

เอาเฉพาะบริบทของ เดียว หรือ One/Single ในอนุสารเล่มนี้ ขอกล่าวถึง One culture หรือ วัฒนธรรมเดียว มีอะไรบ้างที่เราควรต้องทำความเข้าใจ ลองอ่านดูนะ...

เดิยวแรก คือ ภาษา ไม่ได้หมายความว่า จะต้องใช้ภาษาใดภาษาหนึ่งของประเทศอาเซียน แต่หมายถึง ต้องพูดกันรู้เรื่องสื่อสารกันได้ในหมู่ประชาชนของอาเซียน เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน แล้วอาจมีภาษาของประเทศในอาเซียน เช่น ภาษา馬來 ภาษาไทย ภาษาเวียดนาม เป็นต้น

เดิยวที่ ๒ คือ ศิลปะ ที่เราต้องเข้าใจร่วมกัน ตรงกันว่าเรามีศิลปะร่วมกัน เราชมกับรำไทย มันก็คล้ายกันไม่แตกแยก อย่าไปเที่ยวจดสิทธิบัตรหรือลิขสิทธิ์ทำจับมือเหมือนกับที่เคยมีชาวออกมา เราสามารถใช้เครื่องดนตรีร่วมกันได้ ร้องเพลงเดียวกันได้

เดิยวที่ ๓ การศึกษา เราต้องให้การศึกษา กับเยาวชนให้มีความรู้ความเข้าใจประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน อย่าไปเที่ยวสอนให้เด็กๆ รักชาติแบบเหลวไหล เช่น เราไม่เคยเป็นเมืองขึ้นของใครเรา

เป็นเอกราช แล้วไปดูถูกคนในประเทศเพื่อนบ้านว่าด้อยกว่าเรา เพราะในความเป็นจริงเราเคยเป็นเมืองขึ้นของพม่าอยู่ตั้งหลายปี รวมทั้งต้องเน้นการสร้างความสงบสุขสันติให้เกิดขึ้นในภูมิภาคนี้เพื่อการพัฒนาาร่วมกันไปสู่อนาคตที่สดใส

เดิยวที่ ๔ การเกษตร ประเทศในย่านอาเซียนทั้งหมดมีพื้นฐานมาจากการเป็นประเทศเกษตรกรรมทั้งนั้น แม้แต่สิงคโปร์ เราเป็นพวกกินข้าวเม็ดยาวทั้งภูมิภาค เราจำเป็นต้องมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันให้ทันกัน ไม่ก่อให้เกิดการเอาเปรียบกัน การไปศึกษาดูงานระหว่างกันหรือการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างสถาบันการศึกษาในอาเซียนถือเป็นเรื่องจำเป็น

เดิยวที่ ๕ อาหาร คนในอาเซียนมีวัฒนธรรมในการกินอาหารเหมือนกัน เกือบทุกประเทศมีการบริโภค ปลา กับผัก หรืออาจเรียกให้ชัดลงไปว่าปลาร้ากับผักดองก็คงได้ ที่จริงอยากบอกว่าต้องเป็นอาหารและเครื่องดื่มนะ จึงจะถูก และที่น่าเชื่อได้มากที่สุดคือ คนในย่านนี้ดื่มเหล้าที่ทำจากข้าวด้วยกันทุกประเทศ ถ้าถูกกฎหมายก็อาจเรียกว่า เหล้าขาว ส่วนถ้าไม่ถูกกฎหมายก็อาจเรียกว่า เหล้าป่า อาหารจะเป็นเรื่องต่อเนื่องจากเกษตรกรรม โดยเกษตรกรรมเป็นต้นน้ำ อาหารเป็นปลายน้ำ

ในอนาคต เราอาจมีการใช้เงินสกุลเดียวกัน เพราะปัจจุบันเราก็มีการใช้นามสกุลเดียวกันบ้างแล้ว

คนเกษต... สู่การเป็นคนอาเซียน

ทีมเทคโนโลยีการเกษตร

ปีนี้เป็นปีแรกที่คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เริ่มต้นการเตรียมคนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างเป็นรูปธรรม เป็นการเริ่มต้นการสร้างเกษตรกรรมมืออาชีพสำหรับอาเซียนเป็นการเริ่มต้นให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตร โดยเฉพาะบุคลากรที่มีส่วนได้เสีย (Stakeholders) กับคณะเทคโนโลยีการเกษตร ได้เข้าใจตรงกันและเห็นถึงความจำเป็นที่เราต้องพัฒนา “คนเกษตร” ของประเทศไทยและของจังหวัดจันทบุรี ที่คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีตั้งอยู่และรับผิดชอบในเชิงกายภาพของการเป็น “หนึ่งจังหวัดหนึ่งมหาวิทยาลัย” อย่างเป็นรูปธรรม

ด้วยแนวคิดที่เป็นการคิดนอกกรอบของนายปราชญ์ ร่วมสุข คณบดีคณะเทคโนโลยีการเกษตร ที่ต้องการขับเคลื่อนคณะเทคโนโลยีการเกษตรให้เป็นผู้นำ ตามนโยบาย “Change to be Leader” ที่เคยประกาศไว้ว่า จะให้ทำให้คณะเทคโนโลยีการเกษตรเป็นผู้ให้ได้ จึงได้นำคณะอันประกอบด้วย อาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักวิชาการ นักศึกษาระดับปริญญาตรี-โท ตัวแทนเครือข่ายครูเกษตร จำนวน ๒๐ คน เดินทางไปศึกษาดูงานการเกษตรของ

ภาคเอกชน สถาบันวิจัยและพัฒนาการเกษตรมาเลเซีย และคณะเกษตรศาสตร์ของมหาวิทยาลัยปุดราของประเทศมาเลเซีย เพื่อให้มีส่วนร่วมได้เสียกับคณะเทคโนโลยีการเกษตร ได้เข้าใจตรงกันถึงเป้าหมายของการพัฒนาคณะเทคโนโลยีการเกษตร ว่าทำไมเราจึงต้องมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากและอย่างรวดเร็วเพื่อให้ทันกับกรอบของการเข้าเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยตั้งความหวังว่าคณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จะเป็นผู้นำในการมีกิจกรรมการพัฒนาคุณภาพนักศึกษาของเราไปสู่การเป็นบัณฑิตเกษตรที่มีคุณสมบัติ “มีวินัย ทำได้ คิดเป็น” สามารถทำงานแบบมืออาชีพที่สามารถแข่งขันกับผู้จบการศึกษาด้านการเกษตรในประเทศอาเซียนอื่นๆได้

ในการไปศึกษาดูงานในครั้งนี้ ทำให้นักศึกษาของเรามีการตื่นตัวมาก ลองมาฟังความคิดเห็นของพวกเขาทีละคนกันครับ...

นางสาวศิริพร ไชยสงคราม :

ชอบกิจกรรมที่คาเมรอนไฮแลนด์มาก ธรรมชาติสวย มีการแบ่งพื้นที่และการบริหารจัดการการเกษตรได้ดีมาก ได้เห็นการใช้ชีวิตของคนบนคาเมรอนไฮแลนด์ด้วย นับเป็นโครงการที่ดีมีประโยชน์ต่อนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตรมาก อยากให้นักศึกษาทุกคนในคณะได้สัมผัสและเรียนรู้การเกษตรของประเทศต่างๆ ในอาเซียนแล้วจะทำให้เรารักอาชีพการเกษตรมากขึ้น มีความภูมิใจที่เป็นเกษตรกรและได้เรียนที่คณะเทคโนโลยีการเกษตร

นางสาวสกลวรรณ ศรีสงคราม :

ชอบการศึกษาดูงานที่ MARDI มีการปลูกผักไร้ดิน สมุนไพร พืชเมืองหนาว สวนสตรอเบอร์รี่ และสวนดอกไม้ หลังการไปศึกษาดูงานครั้งนี้แล้ว จะตั้งใจพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษให้เข้มแข็ง ต้องการนำความรู้ที่ได้มาพัฒนาการเกษตรของมหาวิทยาลัยของเรา อยากไปดูสวนผีเสื้อ สวนกุหลาบ เสียายที่ไม่ได้นั่งรถกระเช้าไฟฟ้า

นางสาวสุภาพ พรหมสุภา

นางสาวปวีณา สิม่า

สิ่งที่ประทับใจ คือ
การบริหารจัดการ

ภูมิทัศน์ของประเทศที่ดูสะอาด สวยงาม เต็มไปด้วยพันธุ์ไม้ อยากให้คณะฯ ปรับภูมิทัศน์ เช่น อาคารวิจัยพืช บริเวณหน้าคณะ เรือนกล้วยไม้ เพื่อสร้างบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอน จะนำประสบการณ์ที่ได้รับมาเล่าให้เพื่อนและรุ่นน้องได้รู้ถึงการพัฒนาของเพื่อนบ้าน และจะนำประสบการณ์ และทักษะที่ได้รับไปใช้ในการออกแนะแนวชวนน้องๆ มาเรียนที่คณะฯ และอยากให้มามีกิจกรรมดีๆ แบบนี้ทุกปี อยากจะพัฒนาความรู้ด้านภาษาให้มากขึ้น โดยคิดว่าคณะฯ น่าจะจัดการศึกษาแบบ 2 ภาษา ทักทายกันเป็นภาษาอังกฤษ จัดบรรยากาศเสริมการเรียนรู้ด้านภาษาภายในคณะฯ เนื่องจาก “การเดินทางไปศึกษาดูงานในต่างแดนครั้งนี้ ทำให้เข้าใจว่าภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตและการศึกษาเรียนรู้หรือไม่”

มุมมองท่องเที่ยวและอาหาร

ไก่ตุ๋นโสมที่เกาหลี

ผู้เขียนหยิบโทรศัพท์มือถือขึ้นมา พร้อมกดเบอร์บ้านอย่างมั่นใจ ตั้งใจชวนคุณพ่อกับพี่สาวไปเที่ยวเกาหลีให้ได้ เพราะมีโปรโมชัน ของบริษัททัวร์ช่วงสงกรานต์อยู่ในมือ ชื่อสามแถมหนึ่ง ครอบคลุมครบครันเราพอดี คำพูดในมโนะปณิธานอันยาวเหยียดจบลงด้วยคำตอบตกลง ที่จริงแล้วผู้เขียนไม่เคยคิดที่จะไปเที่ยวเกาหลีเลย หากว่าไม่ติดซีรีส์เกาหลีที่เรียงหน้ากันมาฉายยาวเหยียดในเมืองไทย ภาพสวย วิวดีดี สถานที่โรแมนติก ดูแล้วคงไม่มีใครปฏิเสธที่จะไปเยือนสถานที่เหล่านั้นสักครั้ง หากมีโอกาส ครอบครัวของเราเลือกวันเดินทางก่อนหน้าวันสงกรานต์สามวัน แต่ก็ยังพบเจอผู้คนมากมายที่สนามบินที่มีจุดหมายเดียวกัน สนามบินอินชอน สาธารณรัฐเกาหลี ก่อนเดินทางยังวิตกในเรื่องของด่านตรวจคนเข้าเมือง เพราะมีข่าวลือว่า มีการส่งตัวกลับหากไม่ผ่านการตรวจ ยังคิดอยู่ว่าจะทำอย่างไรถ้าถูก

ส่งตัวกลับ เนื่องจากคุณพ่ออายุ 80 ปี แล้ว หากถูกส่งตัวกลับคงต้องกลับบ้านกันทั้งหมด แต่ก็ทำให้ใจดีเสีย เพราะครอบครัวเราหน้าเหมือนเคาะออกมาจากพิมพ์เดียวกัน ด้านตรวจคนเข้าเมืองคงไม่คิดว่าเราจะอพยพเข้าเมืองทั้งครอบครัวหรอก ในที่สุดเราก็ผ่านกันหมด เจ้าหน้าที่ก็ใจดีไม่เหมือนที่เคยได้ข่าวมา ช่วงที่เดินทางไปเกาหลีอากาศต่างจากประเทศไทยมาก พอลงจากเครื่องบินก็สัมผัสอากาศเย็นทันที เป็นบรรยากาศที่ไม่ค่อยได้พบเจอหรือเกือบไม่เคยสัมผัสในประเทศไทย สถานที่แรกที่เราได้สัมผัสเกาหลี คือ ที่ทำเนียบประธานาธิบดี บลูเฮาส์ บริเวณอนุสาวรีย์นักฟิสิกส์ ไกด์ปล่อยให้ลูกทัวร์ได้ถ่ายรูปประมาณ 15 นาที ดังที่เข่าว่ากันว่า “ชะโงกทัวร์” อากาศเริ่มเย็นมากเมื่อขึ้นวนอุทยานแห่งชาติโซร็คซาน ครอบครัวผู้เขียนไม่ได้เตรียมใจว่าจะหนาวเย็นขนาดนั้นจึงเตรียมเพียงเสื้อกันหนาวตัวบางไปเท่านั้น แต่ยั้งดีที่ติดเสื้อขนเป็ดไปให้คุณพ่อด้วยไม่เช่นนั้นคงหนาวจนเดินไม่ได้แน่ๆ

คืนแรกเราพักกันในโรงแรมที่ซอล็คซาน มีการอาบน้ำแบบโบราณ และนอนแบบเกาหลีที่เรียกว่า “อน-ดอล” ซึ่งเป็นวัฒนธรรมการนอนของคนเกาหลีที่เขาจะนอนบนเสื่อหนาปูบนพื้น ใต้พื้นห้องจะมีท่อระบายอากาศที่ทำด้วยหินหรือคอนกรีต ในสมัยโบราณลมร้อนจะถูกระบายผ่านช่องเพื่อให้เกิดความร้อนดินเหนียวและปูนจะถูกนำมาวางบนหิน เพื่อป้องกันผู้อยู่อาศัยมิให้ถูกกระทบด้วยก๊าซพิษระบบทำความร้อนใต้พื้นนี้เรียกว่า “อนดอล” ในยุคปัจจุบันใช้ท่อน้ำร้อนให้ไหลผ่านพื้นซีเมนต์ซึ่งคลุมด้วยพรมน้ำมัน

ซีรีส์เกาหลีหลายเรื่องที่เรียงหน้ากันมาฉายในเมืองไทย ที่มีฉากเบื้องหลังเป็นพระราชวังโบราณ เช่น แดจังกึม นางในทึบเงา เรื่องการทำอาหารและการแพทย์จนคนไทยติดกันทั่วบ้านทั่วเมือง อีกสิ่งหนึ่งที่ขาดไม่ได้คือการลองชิมและทำกิมจิ ผู้เขียนกับพี่น้องได้ลงมือทำกิมจิกับเขาด้วย ออกมารูปร่างหน้าตาสวยงาม จนต้องถ่ายรูปคู่กับกิมจิเก็บไว้อย่างกับโฆษณาสามแม่ครัวบ้านเราอย่างโรยหน้านั้น กิมจิเป็นอาหารประเภทผักดองที่อาศัยภูมิปัญญาคนครัวของชาวเกาหลี ด้วยการหมักพริกสีแดง

ภาพที่ 1 (จากซ้ายไปขวา) วนอุทยานแห่งชาติโซร็คซาน พระราชวังเคียงบก และโซลทาวเวอร์

วันรุ่งขึ้นผู้เขียนและครอบครัวเดินทางขึ้นโซลทาวเวอร์ ที่แรกเรานึกเป็นห่วงคุณพ่อว่าจะเดินขึ้นไหวหรือเปล่า แต่เอาเข้าจริงเราต่างหากที่เหนื่อยจนหอบ คุณพ่อเป็นคนที่ยืนกลางแจ้งสม่ำเสมอ แม้ว่าจะเดินบ้างหยุดบ้าง ก็ยังสามารถเดินขึ้นไปชมวิวบนโซลทาวเวอร์ได้ พวกที่มาทัวร์เดียวกันยังชมกันเป็นเสียงเดียวและอยากพาคุณพ่อคุณแม่มาเที่ยวบ้าง ที่โซลทาวเวอร์นี้ เป็นอีกแห่งที่นักท่องเที่ยวต้องมาเยี่ยมชม เพราะเราสามารถมองเห็นวิวของกรุงโซลได้ นอกจากสิ่งทันสมัยที่เห็นอยู่รอบกรุงโซล สิ่งที่น่าสนใจถึงวัฒนธรรมของเกาหลีก็ทำให้เราประทับใจไม่แพ้กันนั่นคือ พระราชวังเคียงบก ที่ทำให้เรานึกถึง

และผักต่างๆ โดยทั่วไปใช้ผักกาดขาว ชาวเกาหลีนิยมรับประทานกิมจิเกือบทุกมื้อ และยังนำไปปรุงเป็นส่วนประกอบอาหารอีกหลายอย่าง เช่น ข้าวต้ม ข้าวสวย ซุป ข้าวผัด สตู บะหมี่ จนถึงพิซซ่า และเบอร์เกอร์ ปัจจุบันกิมจิมีมากกว่า 187 ชนิด ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะมีรสเผ็ด เปรี้ยว และมีกลิ่นฉุน แม้ปัจจุบันมีบริษัทอาหารผลิตกิมจิสำเร็จรูปหรือแบบสดขายตามห้างสรรพสินค้าก็ตาม แต่ชาวเกาหลีก็ยังนิยมทำกิมจิรับประทานเองที่บ้าน ข้อมูลจาก <http://th.wikipedia.org> กล่าวว่า กิมจิได้รับการจัดให้เป็น 1 ใน 5 อาหารสุขภาพ โดยเฮลท์แมกกาซีน (Health Magazine)

โดยให้เหตุผลว่ากิมจิอุดมด้วยวิตามิน ช่วยในการย่อยอาหาร และอาจจะช่วยรักษาโรคกระเพาะได้ บรรพคุณในกิมจิได้มาจากหลายปัจจัยเพราะว่ากิมจิทำมาจากผักกาดขาว หัวหอม และกระเทียม นอกจากนี้ กิมจิยังมีโปรไบโอติกส์แลคโตบาซิลลัสที่ให้การดแลดติก หลังจากการหมักเหมือนในโยเกิร์ต นอกจากนี้ กิมจิยังมีพริกแดงเป็นส่วนผสมหลักซึ่งก็มีประโยชน์ต่อสุขภาพเช่นกัน แต่ของดีที่ย่อมให้โทษได้เช่นกัน มีนักวิจัยชาวเกาหลีได้ศึกษาความเสี่ยงในการเกิดมะเร็งในกระเพาะอาหาร พบว่าการรับประทานกิมจิมากเกินไปทำให้มีความเสี่ยงในการเกิดมะเร็งกระเพาะมากถึงร้อยละ 50

นอกจากสถานที่ที่เรายกตัวอย่างข้างต้น เรายังได้ไปเยี่ยมชมสถานที่อื่น ๆ อีกหลายที่ เช่น ย้อนรำลึกถึงวัยเด็กที่สวนสนุกเอเวอร์แลนด์ หรือเกาะนามิที่มีชิริรี่เกาหลีหลายเรื่องไปถ่ายทำ แต่เราพบแต่ต้นไม้แห้ง ๆ เพราะเป็นช่วงใบไม้ร่วงพอดี คราวนี้ถึงตาอาหารการกินบ้านเรา นอกจากกิมจิกันบ้าง ผู้เขียนและครอบครัวลงมติว่าอาหารที่อร่อยและทุกคนที่มาเกาหลีห้ามพลาดเมนูนี้ก็คือ ไก่ตุ๋นโสม หรือภาษาเกาหลีเรียกว่า ซัม-กเย-ทัง เป็นอาหารขึ้นชื่อและเป็นเอกลักษณ์ของเกาหลีชนิดหนึ่ง ไก่ตุ๋นโสมนั้นจะใช้ไก่ทั้งตัวที่มีอายุประมาณ 45 วัน ควักเครื่องในออกแล้วอัดด้วยข้าว รวบรวมโสมอายุประมาณ 2 ปี เกล็ด พุทราแห้ง และกระเทียม จากนั้นนำไปต้มให้สุกและเปื่อย เสิร์ฟพร้อมๆ พร้อมกับเส้นคล้ายเส้นขนมจีน กิมจิ และเหล้าโสมคนละจอก ทำให้การรับประทานไก่ตุ๋นโสมได้รสชาติ กลมกล่อมและได้คุณค่าทางโภชนาการครบทั้ง 5 หมู่

ภาพที่ 2 ไก่ตุ๋นโสม พร้อมเส้นและกิมจิ

ก่อนกลับเมืองไทยสิ่งที่พลาดไม่ได้คือการช้อปปิ้งผลิตภัณฑ์เพื่อความงามของเหล่าผู้หญิงสวย หรือผู้หญิงอยากสวย ซึ่งราคาผลิตภัณฑ์เหล่านี้ถูกกว่าเมืองไทยเกือบสองเท่า ผู้เขียนจึงไม่รอช้าจับจองเป็นเจ้าของเสียหลายชิ้น

และแล้วเวลาการท่องเที่ยวในเกาหลีก็หมดไปอย่างรวดเร็ว การได้มาท่องเที่ยวร่วมกับครอบครัว นับเป็นความสุข ความประทับใจ ที่จะเก็บไว้เป็นส่วนหนึ่งในหน้าบันทึกฉบับครอบครัว เราจะคิดถึงเธอ....เกาหลี

Ploy Chan
GLAMOROUSLY ELEGANT GEMS & JEWELRY
OF CHANTHABURI THAILAND
REFINED TO EXCELLENCE

สมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจันทบุรี
Chanthaburi Gem and Jewelry Traders Association Chanthaburi
35/202 Trirat Rd., Muang Chanthaburi Thailand 22000
Telephone : 039303118-9 Fax : 039303100

TATA กระบะสายพันธุ์เพื่อนเกษตรกร

AUTO BUDDY
บริษัท ออโต้บัดดี้ จำกัด
โทร. 039 344260-1

TATA

ผล
อะไร
เอ๋ย
???

คอลัมน์นี้เปิดโอกาสให้ท่านตอบคำถาม
เข้ามาเพื่อร่วมสนุกชิงรางวัลกับกอง
บกอ ของเรานะจ๊ะ ส่งคำตอบไปที่
อาจารย์ คณิสร์ ล้อมเมตตา คณะ
เทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัย
ราชภัฏรำไพพรรณี จันทบุรี ค.ท่าช้าง
อ.เมือง จ.จันทบุรี 22000 ถ้าตอบถูกมี
รางวัลให้จ๊ะ...

เฉลยคราวหน้า

เฉลยครั้งที่แล้ว
จากอนุสารเล่ม 6

เงาะขนสั้น

เงาะขนสั้น

ชื่อสามัญ Pulasan
ชื่อวิทยาศาสตร์ *Nephelium matabile*

เงาะขนสั้น เป็นญาติกับเงาะขนยาวและลิ้นจี่ ที่มีชื่อสามัญว่า Rambutan และชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Nephelium lappaceum* ลักษณะภายนอกต่างกันตรงที่ ความยาวของขนและรูปร่างที่เงาะขนสั้นค่อนข้างไปทางลีนี้นมากกว่า เปลือกหนากว่า ลักษณะภายในที่แตกต่าง คือ เนื้อมีสีขาวใส จะมีรสหวานกว่า รับประทานได้เหมือนกับเงาะขนยาวทั่วไปและไม่ติดเมล็ด ที่สำคัญเมล็ดสามารถกินได้ ว่ากันว่ารสชาติเหมือนอัลมอนด์เลยทีเดียว

เงาะขนสั้น มีกำเนิดอยู่แถบคาบสมุทรมลายู (Malay Archipelago) เช่นเดียวกับเงาะขนยาวและผลไม้เมืองร้อนอื่นๆอีกหลายชนิด ปัจจุบันเป็นผลไม้ที่ไม่ค่อยมีคนรู้จักและหายากแล้ว แต่อาจยังพบได้บ้างในฟิลิปปินส์ ในมาเลเซียเงาะขนสั้นมีราคาแพงกว่าเงาะขนยาว ในประเทศไทยมีการพูดถึงเงาะขนสั้นบ้าง บางคนบอกว่า เป็นเงาะลูกผสมระหว่างเงาะกับลิ้นจี่ ซึ่งคงไม่ใช่เช่นนั้น บางรายบอกว่าเป็นผู้ผสมพันธุ์ขึ้นมาเอง ล้วนเป็นเรื่องการโฆษณาชวนเชื่อเพื่อขายพันธุ์ทั้งนั้น ที่จังหวัดจันทบุรี เคยมีการนำพันธุ์มาเสนอขายในงานพืชสวนก้าวหน้าเช่นกันแต่ไม่ได้รับความนิยมจากเกษตรกร

ผลอะไรเอ๋ย สำหรับฉบับที่ 7

เกี่ยวข้องกับคนบตี...

ประเทศ... เวียดนาม

ดูเหมือนว่าปีนี้ประเทศเวียดนามจะเนื้อหอมมากในสายตาของนักท่องเที่ยวทั่วโลก เห็นใครๆ ก็มีแต่โปรแกรมไปทัวร์ที่เวียดนาม มหาวิทยาลัยหลายแห่งก็ทำโครงการไปทำ MOU กับมหาวิทยาลัยในประเทศเวียดนาม ผมเองก็หนีไม่พ้นการไปเยือนประเทศนี้ เพียงแต่รูปแบบของการเดินทางของผมมันเป็นไปในแบบของการไปทำงานมากกว่าการ ไปเที่ยว คือ ไปแล้วต้องได้งานที่มากกว่าในระดับ ๑ เป็นระดับ ๒-๓-๔ ไปโน่นเลย

ดังนั้น ปีนี้ผมจึงมีโปรแกรมเดินทางไปประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามถึง ๒ ครั้งในเวลาไล่เลี่ยกัน คือ เมื่อช่วงกลางเดือนสิงหาคมและปลายเดือนสิงหาคม ๒๕๕๔ ส่วนที่ว่าผมไปทำอะไรบ้าง คงไม่ต้องทราบหรอกครับ เอาเป็นว่าผมได้เห็นอะไรมาเล่าสู่กันดีกว่านะครับ

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามเป็นประเทศหนึ่งในกลุ่มประชาคมอาเซียนที่มีขนาดพื้นที่ประมาณ

อ่าวฮาลองธรรมชาติที่เป็นมรดกโลกของเวียดนาม

ปราโมช ร่วมสุข
คณบดีคณะเทคโนโลยีการเกษตร

ร้านผลไม้ริมทางจากฮานอยไปฮาลอง โปรดสังเกต สับปะรดเหมือนพันธุ์กล้วยแลที่ขายในบ้านเราไหม

๒ ใน ๓ ของประเทศไทยแต่มีประชากรมากกว่าประเทศไทยประมาณ ๒๐ ล้านคน รูปร่างของประเทศเป็นเหมือนคัมเบลล์ คือ มีต้นที่หัวและท้าย (เวียดนามเหนือและเวียดนามใต้) ตรงกลางจะคอดกึ่ง มีถนนหมายเลข ๑ เชื่อมระหว่างเมืองหลวงทางเหนือ คือ ฮานอย (ชื่อเดิมว่า ทางลอง แปลว่า มังกรเหิน) กับเมืองหลวงทางใต้ คือ โฮจิมินห์ ซิตี้ ที่มีชื่อเดิมว่า ไซ่ง่อน (เปลี่ยนชื่อเพื่อฉลองความสำเร็จจากการปลดปล่อยจากการปกครองของจักรวรรดินิยม คือ ราชอาณาจักรในสงครามเวียดนามครับ) ฮานอยเป็นเมืองหลวง

ฮาลองบกที่แม่น้ำฮวงลอง

ทางการปกครอง ส่วนโฮจิมินห์ซิตี้ เป็นเมืองหลวงทางเศรษฐกิจครับ ดังนั้น ใครจะไปเวียดนามถ้าอยากเห็นความหรูหราให้ไปทางใต้ ส่วนใครที่อยากเห็นความเก่าก็ให้ไปทางเหนือ

พื้นที่ทั้งเหนือและใต้ของเวียดนาม เป็นพื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำเหมาะสำหรับการทำนามาก โดยทางเหนือเป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำแดง ส่วนทางใต้เป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำโขง ทำให้เวียดนามสามารถปลูกข้าวได้ปีละมากกว่า ๓ ครั้ง (หากต้องการทำ) ดังนั้น เราจึงอาจได้ยินว่าเวียดนาม คือคู่แข่งที่สำคัญของไทยเรื่องข้าว ซึ่งเป็นเรื่องเหลวไหลมากกว่า เพราะว่าข้าวที่เวียดนามผลิตจะเป็นข้าวที่เหมือนกับข้าวนาปรังของบ้านเรา เป็นข้าวคุณภาพต่ำกว่าของบ้านเรา หมายถึงว่า ข้าวเวียดนามกับไทยเป็นคนละตลาดกัน และที่สำคัญในอนาคตเวียดนามอาจผลิตข้าวได้น้อยลงเพราะจีนสร้างเขื่อนกันแม่น้ำโขง ทำให้แม่น้ำโขงมีปัญหาและปัญหาอาจรุนแรงขึ้นหากพื้นที่ปลูกข้าวที่สามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขงโดนน้ำทะเลไหลเข้ามาแทนน้ำจืดในฤดูแล้งเพราะไม่มีน้ำจืดเพียงพอที่จะไล่น้ำทะเลครับ

ที่เวียดนามนั้นมียานที่ท่องเที่ยวไม่มากนักเมื่อเทียบกับประเทศไทย แต่ของเขามีการระดมสรรพกำลังกันจนเป็นที่น่าสนใจ เช่น อ่าวฮาลองที่ทางเหนือ และแม่น้ำฮวงหลงที่เขาเรียกว่า ฮาลองบก มีคนไปเที่ยวกันแบบไม่น่าเชื่อก็ต้องเชื่อ รวมทั้งคนเวียดนามมีวิธีหาเงินจากนักท่องเที่ยวได้แบบน่าทึ่งมาก (ไม่รวมถึงการล้วงเอาจากกระเป๋าของนักท่องเที่ยวนะครับ..ไปเวียดนามหรือประเทศไหนๆ ก็ต้องระวังนักล้วงทั้งนั้นแหละครับ)

ส่วนสินค้าก็อื่นๆ แหละครับ ข้าวของเครื่องใช้หลายอย่างส่งมาจากเมืองจีน ซึ่งคนเวียดนาม

คนที่นี่เขาบอกว่า ตื่นไม่พ่าย อย่าเอามือราน้ำ!!!

ไม่ค่อยชอบเพราะคุณภาพต่ำแต่เนื่องจากราคาถูกจึงทำให้คนที่มียรายได้น้อยยังต้องพึ่งพาอาศัยอยู่ แต่ถ้ามีรายได้มากขึ้นก็จะเริ่มหาซื้อสินค้าจากประเทศไทย ดังนั้น สินค้าไทยจึงเป็นที่นิยมมีชื่อเสียงในเวียดนามนะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลไม้ไทยจากจันทบุรีและอื่นๆ ต้องบอกนะครับว่า คนไทยเราได้ช่วยกันบ่อนทำลายประเทศไทยของเรามาแล้ว เป็นต้นว่า การห้ามส่งต้นพันธุ์ทุเรียนไปต่างประเทศ ขอบอกว่าวันนี้ทุเรียนหอมทองเวียดนามออกตลาดแล้วนะครับ แม้ว่าหน้าตาจะออกพิลึกหน่อยแต่ก็กินได้ เขาครองเวลาให้เราไปช่วยพัฒนาเท่านั้นแหละ ตอนนี้น้ำเลเซียวเขาก็เริ่มส่งออกทุเรียนไปจีนแล้ว โดยแต่ละปีเขามีทุเรียนประมาณ ๓ แสน

ทุเรียนหอมทองเวียดนามในตลาดที่ฮานอย

ต้นแล้วครับ น้ำตื้นจะครับที่คนไทยเราช่วยกันสร้างคู่แข่งกันเอง

ผมจึงอยากบอกตรงนี้ว่า หากวันนี้เด็กไทยไม่เรียนเลขตร ในอดีตอาจมีผู้ใหญ่ใดๆ บางคนพูดว่าเลขตรไม่ต้องเรียนก็ได้ วันข้างหน้าหาชนะธรรมเลขตรจะมาแทนอารยธรรมเลขตร นะครับ เพื่อนบ้านเราเขาก้าวมาทันแล้ว เราต้องทำอย่างไรนั้นประวัติศาสตร์เราแสดงให้เห็นมาแล้วครับว่า หากผู้บริหารประเทศยังคงเป็นไปแบบที่เคยทำกันมา เรา ก็จะแพ้เหมือนที่เคยแพ้ครับ

จำได้ไหมว่าเมื่อญี่ปุ่นแพ้สงครามโลกเขาต้องมาเรียนรู้การทำนา ดูรถไฟของเขา วันนี้เราแม้แต่จะให้ไปดูงานของเขายังอาจไม่รู้เรื่องเลย เพราะเราสอนเด็กของเราให้โง่ได้สนิทมาก เมื่อเกาหลีแพ้สงครามเริ่มสร้างประเทศเขาเดินทางมาดูระบบสหกรณ์การเกษตรของบ้านเรา วันนี้ก็เหมือนกับญี่ปุ่น คือ แม้เด็กของเราจะไปดูงานของเขามันก็ไม่ใช่เรื่องด้วยเหตุผลเดียวกัน นอกจากนั้น วันนี้ไม่ว่าจะเป็นฮ่องกง สิงคโปร์ มาเลเซีย เราต้องตามหลังเขาตลอดแล้ว จากนั้นไปเราอาจต้องตามหลังเวียดนามลาว กัมพูชา พม่าอีกก็ได้...หากเรายังมีระบบการบริหารประเทศแบบที่เป็นอยู่...โดยมีเรื่องคอร์รัปชันเป็นปัญหาหลักของทุกองค์กร ที่น่าสนใจก็คือ จากข้อมูลของภาครัฐตอนนี้ประเทศมาเลเซียได้ยกระดับไปเป็นประเทศพัฒนาแล้ว โดยเมื่อก่อนนี้เราจัดมาเลเซียเป็นประเภท ข เวลานี้เป็นประเภท ก ซึ่งค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปประเทศ ก จะสูงกว่าประเทศ ข แสดงว่า เราแพ้มาเลเซียอีกหนึ่งประเทศแล้วครับ ทั้งที่เมื่อเกือบ ๒๐ ปีที่แล้ว ผมยังต้อนรับคณะที่มาจากมาเลเซียมาดูงานผลไม้ที่บ้านเรา ตอนนั้นเขาก้าวหน้าเลยเราไปแล้ว..ดีใจไหมครับ

คนเวียดนามนั้นถือได้ว่ามีความขยันแบบเหลือเชื่อ อันนี้อาจเนื่องมาจากการที่ประเทศของเขาผ่าน

คนเวียดนามเข้าแถวยวบน้ำกิโลเมตร เพื่อรอเข้าเยี่ยมลุงโฮ

สงครามมาอย่างโชกโชน โดยมีประเทศต่างๆ ที่เคยเข้าครองเวียดนามถึง ๕ ประเทศ คือ จีน ฝรั่งเศสรอบที่ ๑ ญี่ปุ่น ฝรั่งเศสรอบที่ ๒ และอเมริกา กว่าเขาจะหลุดจากการเป็นทาสได้ก็ทิดจับหลายรอบ ดังนั้น ผู้นำของเขาที่คนเวียดนามรักและเคารพมากตลอดกาล คือ ท่านโฮจิมินห์หรือลุงโฮ ที่วันนี้แม้ว่าท่านจะตายไปแล้ว แต่รัฐบาลก็ทำสุสานให้ท่านพักผ่อน และให้คน ทั่วโลกแวะไปเยี่ยม กล่าวสำหรับชาวเวียดนามแล้ว เขาถือว่า ลุงโฮยังไม่ตาย แต่กำลังพักผ่อน รอให้คนเวียดนามไปเยี่ยม นี่เองที่ทำให้ทุกวันจะมีคนเวียดนามเดินทางมาเคารพลุงโฮแบบที่เราไม่เคยเห็นเรื่องแบบนี้เกิดในประเทศไทยครับ เขามายืนรอกันเป็นหลายชั่วโมงเพื่อเดินผ่านแล้วเห็นลุงโฮนอนในโลงแก้ว ทางกรเวียดนามเขาก็ดีนะครับจัดให้นักท่องเที่ยวเข้าชมเป็นพิเศษก่อนคนในประเทศ ผมเชื่อว่าคงไม่มีเสียงคำจากคนเวียดนามว่า เห็นต่างชาติสำคัญกว่าคนเวียดนาม (หรือว่ามีแต่ผมฟังไม่รู้เรื่องก็ได้..)

จะว่ากันไปแล้ว สิ่งที่เราต้องให้ความสำคัญกับประเทศเวียดนามนั้น ผมว่าน่าจะอยู่ที่ทิศทางและนโยบายในการพัฒนาประเทศและคนของเขา นะครับ เช่น ประเทศเวียดนามเพิ่งส่งเสริม

อาหารแช่แข็ง...

มาแรงจริงๆ

การปลูกกาแฟเมื่อ ๒๔ ปีที่แล้ว ตอนนั้นเขาเป็นที ๑ ของการส่งออกกาแฟ และกาแฟเวียดนามยี่ห้อหนึ่งมียอดขายเป็นอันดับ ๓ ของโลก อีกตัวหนึ่งคือ มะม่วงหิมพานต์ เวียดนามก็เป็นที ๑ ของโลกเหมือนกันครับ ผมเคยสนใจเรื่องนี้เหมือนกันว่า ทำไมเขาจึงมาผลิตพืชแบบนี้ แล้วก็ทราบว่ามีน้ำมันคงครับ กาแฟนั้นมีคนกินทั่วโลก เอาแค่เมืองไทยก็กินกันปีละเกือบ ๘ หมื่นตันแล้ว เราต้องนำเข้ากาแฟปีละประมาณ ๔ หมื่นตันครับ แถมน้ำมันกาแฟแพงแพงมากขึ้นทุกวัน ส่วนที่บ้านเราบอกว่าปลูกกล้วยไข่ดีกว่า ขายกล้วยแล้วซื้อกาแฟกิน อันนี้ก็ไม่ว่ากันครับ

อีกเรื่องหนึ่งที่น่าสนใจมากๆ คือ การส่งเสริมการศึกษาและการเตรียมความพร้อมสำหรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ตอนนี้เด็กเวียดนามเรียนภาษาไทยและภาษาอังกฤษกันมากเลย พ่อค้าแม่ค้าที่ฮานอยพูดภาษาไทยได้เกือบทั้งหมด และเงินไทยก็สามารถใช้ได้ เป็นที่ต้องการด้วย เนื่องจากเงินดอลลาร์ของเวียดนามค่าตกมาก เงินเพื่อปีละมากกว่า ๒๐% อันนี้น่ากลัวมากครับ แต่เขาก็อยู่กันได้

อ่านมาถึงตรงนี้แล้ว ท่านรู้สึกว่ายากไปเวียดนามหรือยังครับ..

เก็บมาฝากจากห้องน้ำเมืองลาวเขาบอกว่า

จงช่วยกันรักษาความสะอาดเหมือนดังที่อยู่ที่เรือนของ
ท่านเอง
ข้อควรใช้ที่น้ำในสถานที่สาธารณะ

"จงช่วยกันรักษาความสะอาดเหมือนดัง
ห้องน้ำอยู่เรือนของท่านเอง
ขอขอบใจที่ท่านให้ความร่วมมือ"

จากเหตุการณ์การเกิดพิบัติภัยจากธรรมชาติ ทั้งความแล้ง น้ำท่วม ดินถล่ม และอีกสารพัดภัย ทำให้ภาวการณ์ขาดแคลนอาหารของชาวโลกนับวันจะมีความรุนแรงมากขึ้น ประเทศต่างๆ ที่ไม่สามารถผลิตอาหารเองได้เพียงพอ ก็จะต้องดิ้นรนแสวงหาอาหารมาเลี้ยงประชากรของตนให้อยู่รอดให้ได้ ส่วนประเทศผู้ผลิตอาหารอย่างประเทศไทยก็จะเป็นโอกาสให้เราสร้างความแข็งแกร่ง โดยการใช้อาหารเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศ แต่จะเป็นไปได้แค่ไหนคงต้องพิจารณากันอีกนานนับทศวรรษกระมัง เพราะวันนี้บ้านเราเองก็เจอภัยพิบัติรุนแรงไม่แพ้ที่อื่นๆ ในโลก

แนวทางหนึ่งของการพัฒนาด้านอาหารก็คือ การหาทางยืดอายุหรือเวลาความเป็นประโยชน์ของอาหารออกไปให้นานที่สุด ด้วยกระบวนการต่างๆ เช่น การแปรรูปเป็นอาหารสำเร็จรูปบ้าง อาหารกึ่งสำเร็จรูปบ้าง ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้ผลิตในแต่ละประเทศ สำหรับอาหารสดหรือสำเร็จรูปก็ตาม เทคโนโลยีหนึ่ง ซึ่งมาแรงมากในตลาดอาหารของโลกในปัจจุบันก็คือ อาหารแช่เยือกแข็ง ปัจจุบันอาหารแช่แข็งที่นิยมมากที่สุดคือ อาหารพร้อมบริโภค ซึ่งสำหรับประเทศไทยมีมูลค่าประมาณ ๒,๕๐๐ บาทล้านต่อปี

RUBY MANGOSTEEN
มังคุดเนื้อสีแดงแช่เยือกแข็ง

หลักการของอาหารแช่เยือกแข็ง

หลักพื้นฐานของการแช่เยือกแข็ง คือ การลดอุณหภูมิของผลิตภัณฑ์ให้ต่ำลงจนถึงระดับที่สภาวะของน้ำภายในผลิตภัณฑ์เปลี่ยนจากของเหลวเป็นของแข็งหรือน้ำแข็ง ซึ่งสิ่งมีชีวิตไม่สามารถดำเนินปฏิกิริยาทางชีวเคมีต่อไปได้ จุลินทรีย์ที่ปนเปื้อนในผลิตภัณฑ์จะชะงักการเจริญเติบโต และหยุดกระบวนการทาง เมตาบอลิซึม ทำให้น้ำเยือกของผลิตภัณฑ์ยังคงอยู่ได้ อัตราเร็วของการแช่เยือกแข็งแบ่งออกได้เป็น 4 ระดับ ตามระดับอุณหภูมิและเวลา คือ

1. การแช่เยือกแข็งแบบช้า (Slow freezing) ใช้อุณหภูมิค่อนข้างสูงหรือเวลานาน เช่น -20 องศาเซลเซียส นาน ๑๒ ชั่วโมง
2. การแช่เยือกแข็งแบบเร็ว (Quick หรือ Fast freezing) จะใช้อุณหภูมิต่ำลงมา เช่น -40 องศาเซลเซียส นาน ๕ ชั่วโมง ซึ่งขึ้นอยู่กับขนาดของชิ้นผลิตภัณฑ์ด้วย
3. การแช่เยือกแข็งแบบเร็วจัด (Rapid freezing) หรือระบบ IQF เป็นการใช้อุณหภูมิที่ต่ำมากๆ เช่น -80 องศาเซลเซียส นานแค่ 8-10 นาที โดยใช้แหล่งความเย็นจากไนโตรเจนเหลว

4. การแช่เยือกแข็งแบบเร็วที่สุด (Ultrarapid freezing) ยังไม่มีใช้ในอุตสาหกรรมในบ้านเรา แต่ในญี่ปุ่นเป็นการนำเอาคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้ามาจัดเรียงโมเลกุลของน้ำก่อนทำให้แข็งด้วยอุณหภูมิ -80 องศาเซลเซียส อาหารจะแข็งภายใน 1-2 นาที

ซึ่งจะไปมีผลต่อระบบการสรางระบบห้องแช่เยือกแข็ง ในประเทศเรามี ๓ แบบ คือ

1. ระบบ Air Blast Freezing เป็นการแช่เยือกแข็งอาหารทะเลสด หรือกึ่งสำเร็จรูปในลักษณะเป็น ชิ้นๆ หรือเป็นก้อน โดยใช้ระบบลมเป่า ด้วยอุณหภูมิระดับประมาณ -40 องศาเซลเซียส นานประมาณ ๗-๑๐ ชั่วโมง ซึ่งก็คือการแช่เยือกแข็งที่อยู่ระหว่างการแช่เยือกแข็งแบบช้า (Slow freezing) กับ การแช่เยือกแข็งแบบเร็ว (Quick หรือ Fast freezing) นั่นเอง
 2. ระบบ Contact Freezing เป็นการแช่เยือกแข็งแบบให้เนื้อวัตถุติดสัมผัสแผ่นเย็นที่อุณหภูมิระดับประมาณ อุณหภูมิระดับประมาณ -40 องศาเซลเซียสนานประมาณ ๒ ชั่วโมง
 3. ระบบ IQF Individual Quick Freezing เป็นการแช่เยือกแข็งอาหารทะเลเป็นชิ้นเล็กๆ ที่อุณหภูมิประมาณ -40 ถึง -80 องศาเซลเซียส นาน 5-10 นาที โดยปกติจะใช้ความเย็นจากไนโตรเจนเหลวเป็นตัวทำให้อาหารแข็งตัว
- อัตราเร็วของการแช่เยือกแข็งมีอิทธิพลต่อเนื้อเยื่อพืช เช่น ผลไม้สด กล่าวคือ หากการแช่เยือกแข็งกระทำอย่างช้า ๆ จะทำให้ผลึกน้ำแข็งมีขนาดโตขึ้นในช่องว่างระหว่างเซลล์ (Inter-cellular space) ซึ่งจะทำให้เซลล์พืชที่อยู่รอบๆ มีโครงสร้างเปลี่ยนไปและทำลายผนังเซลล์ที่อยู่ข้างเคียง นอกจากนี้ ผลึกน้ำแข็งยังมีความดัน

ไอน้ำต่ำกว่าบริเวณภายในเซลล์ ขั้วให้มน้ำเคลื่อนย้ายจากภายในเซลล์ออกมาซึ่งผลึกน้ำแข็ง ทำให้ผลึกน้ำแข็งจะมีขนาดใหญ่มากขึ้นในช่องว่างระหว่างเซลล์ และเซลล์พืชจะเหี่ยวลง และเซลล์จะถูกทำลายอย่างถาวร เมื่อความเข้มข้นของตัวถูกละลายภายในเซลล์เพิ่มขึ้น

ดังนั้น เมื่อนำอาหารแช่เยือกแข็งมาหลอมละลาย เซลล์จะไม่สามารถคืนรูปและเต่งเหมือนเดิม อาหารจะมีเนื้อนิ่ม มีของเหลวจากภายในเซลล์ไหลออกมาเนื่องจากผนังเซลล์ถูกทำลาย ตัวอย่างเช่น ถ้าเรานำกล้วยสุกไปใส่ในช่องแช่แข็งของตู้เย็นหากนำเอาผลกล้วยที่แข็งแล้วออกมาทิ้งไว้เนื้อกล้วยจะเละไม่สามารถคงรูปได้ แต่ถ้าหากว่ากระบวนการแช่เยือกแข็งเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ผลึกน้ำแข็งที่เกิดขึ้นภายในเซลล์และช่องว่างจะมีขนาดเล็ก จะมีผลเสียหายต่อผนังเซลล์น้อยมาก และไม่เกิดความแตกต่างระหว่างความดันไอน้ำด้วย เซลล์ไม่เหี่ยวลง หรือมีการสูญเสียน้ำออกจากเซลล์เพียงเล็กน้อยเท่านั้น ลักษณะเนื้อของอาหารแช่เยือกแข็งจะยังคงเหมือนเดิมมากทำให้อาหารแช่เยือกแข็งที่ได้มีคุณภาพดีและเมื่อนำไปหลอมละลายก็จะมีลักษณะปรากฏที่ดีด้วย

อาหารหรือผลผลิตสดแช่เยือกแข็งสามารถนำไปแปรรูปต่อเนื้อได้ เช่น อาหารหรือผักผลไม้แห้งแบบเยือกแข็งแบบสุญญากาศ (Vacuum Freeze Dried Food) ซึ่งเป็นกระบวนการแปรรูปอาหารที่ทันสมัยที่สุดในโลก

GMO

เทคโนโลยีที่ต้องเลือก...!!

ระหว่างที่โลกเผชิญกับปัญหาหลัก คือการมีประชากรเกิดมากเกินไปกับการผลิตอาหารที่ทำได้น้อยไม่ทันกับการเพิ่มของปริมาณการกินของผู้คนในโลก ด้วยแรงกดดันจากความต้องการสร้างอาหารให้เร็วและมากที่สุดให้ทันกับความต้องการของคนดังกล่าวแล้ว ทำให้ต้องหันกลับมาพิจารณาเทคโนโลยี การผลิตอาหารที่มาจากพืชและสัตว์ที่ผ่านกระบวนการดัดแปลงยีนส์หรือดัดแปลงพันธุกรรม หรือ GMO (Genetically Modified Organism) โดยมีจุดมุ่งหมายหลักอยู่ที่การทำให้พืช/สัตว์เหล่านั้นเจริญเติบโตเร็วที่สุด มีความทนทานต่อโรคแมลงหรือมีความทนทานต่อศัตรูมากที่สุด มีคุณค่าทางอาหารมากที่สุด ฯลฯ

ในขณะที่ผู้คนส่วนใหญ่ของโลกไม่มีความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์อย่างเพียงพอ ทำให้เกิดความสับสนว่า พืช/สัตว์ที่ดัดแปลงพันธุกรรมมีอันตรายต่อการบริโภคหรือไม่ หรือเป็นเพียงกลยุทธ์การค้าจากประเทศที่ผลิตพันธุ์พืช/สัตว์ GMO มาหลอกลวงขายพันธุ์เท่านั้น ดังนั้น หลายประเทศในโลกรวมทั้งประเทศไทยจึงห้ามการผลิตพืช/สัตว์ GMO ขณะที่ประเทศที่ไม่กลัวจะด้วยมีความรู้มากพอหรือไม่ก็ตาม ยอมเลือกการผลิตอาหารที่มาจาก GMO ดิกว่าจะให้ประชาชนของประเทศอดตายหรือไม่มีอาหารเพียงพอ รวมทั้งสามารถส่งผลผลิตไปขายให้ประเทศที่กลัวอาหาร GMO อย่างประเทศไทยด้วย

อันที่จริงกระบวนการวิทยาศาสตร์ของ GMO ก็มีการนำมาใช้กับงานทางการแพทย์ เช่น การผลิตอินซูลินให้กับคนที่เป็นโรคเบาหวาน การสร้างเซลล์ต้นแบบหรือ stem cells ยาต้านมะเร็ง ยาต้านไวรัส ฯลฯ แต่ในทางการเกษตรยังมีน้อยมากอันอาจเนื่องจากการผลิตภาคเกษตรจำเป็นต้องผลิตในสภาพที่อยู่นอกห้องปฏิบัติการ คือ ต้องปลูกต้องเลี้ยงกัน ในอยู่ในแปลง ทำให้เกรงไปว่ามันจะไปปนเปื้อนหรือมีผลกระทบกับสภาพแวดล้อมเดิมได้ ซึ่งอันที่จริงสภาพแวดล้อมของบ้านเราถูกรุกรานทำลายและปนเปื้อนจากน้ำมีมอมมนุษย์และภัยอื่นๆมากกว่าด้วยซ้ำ

ว่ากันว่าในปัจจุบันมีผลผลิตของพืช/สัตว์ โดยเฉพาะพืชที่เป็น GMO ต่างๆไม่น้อยกว่าตัวเลขที่แสดงอยู่นี้แน่นอนค่ะ คือ ข้าวโพด ๑๕ ล้านตัน ถั่วเหลือง ๑๔.๕ ล้านตัน ฝ้าย ๒ ล้านตัน ซึ่งพืชทั้ง ๓ ตัวนี้ประเทศไทยห้ามผลิตด้วยพันธุ์ที่เป็น GMO แต่เราสั่งพืชอาหารทั้ง ๒ ตัว คือ ข้าวโพดและถั่วเหลืองเข้ามาบริโภคทั้งทางตรงและทางอ้อม เพื่อนำมาแปรรูปเป็นทั้งอาหารคนและอาหารสัตว์ในระดับเป็นหมื่นตันทุกปี

จำนวนไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ ล้านคน ในประเทศต่างๆที่ไม่กลัวหรือจำเป็นต้องไม่กลัวพืช GMO จำนวน ๒๙ ประเทศแล้วที่ปลูกพืช GMO ตอนนี้ประเทศไทยของเรายังไม่อนุญาตให้เกษตรกรผลิตถั่วเหลือง มะละกอ ข้าวโพด ข้าวและพืช GMO ทั้งหลาย ยกเว้นเพื่อการศึกษา แต่ในประเทศ ASEAN เพื่อนบ้านของเราเราเริ่มปลูกกันบ้างแล้ว โดยเฉพาะจีนปลูกมาหลายปีแล้วและไม่ทราบด้วยว่าปลูกอะไรไปแล้วบ้าง ขณะที่องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ หรือ FAO บอกว่าประชากรของโลกในปี ๒๕๕๓ มีอยู่ประมาณ ๖,๔๐๐ ล้านคน มีการขาดอาหารและอาจถึงอดตายมากถึงประมาณ ๒,๓๐๐ คน ซึ่งในปี ๒๕๕๕ ก็น่าจะมีคนอดตายไม่น้อยกว่านี้ ยิ่งเราได้เห็นภัยพิบัติที่กำลังเกิดอยู่กับการผลิตด้านการเกษตรในขณะนี้ ยิ่งทำให้เราต้องหันกลับมามองว่า พืช/สัตว์ GMO น่าจะได้ถูกนำมาพิจารณากันใหม่ดีกว่า พืช/สัตว์ GMO ควรจะเป็นทางเลือกสำหรับประเทศไทยได้หรือยัง.....

เราเชื่อว่าการผลิตและพัฒนาอาหารเพื่อให้คนอยู่ดีกินดีนั้น ต้องมาจากการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เหมาะสม ไม่ใช่การปฏิเสธความรู้และมลายอยู่กับความไม่รู้... เรียนเกษตรแล้วได้อะไรมากกว่าคุณคิด นะคะ...

ศูนย์เรียนรู้การเกษตรตามแนวพระราชดำริ

เฉลิมพระเกียรติ ๘๔ พรรษา

เนื่องจากมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณีที่ใต้พระราชทานพื้นที่วังสวนบ้านแก้วมาเพื่อก่อตั้งวิทยาลัยครูจันทบุรี และพัฒนาต่อเนื่องจนมาเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีในปัจจุบัน รวมทั้งคำว่า “ราชภัฏ” ซึ่งมีความหมายว่า “คนของพระราช” ก็เป็นคำพระราชทานจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เช่นเดียวกัน

ดังนั้น ในวันที่ ๑๙ ธันวาคม ซึ่งเป็นวันคล้ายวันพระราชสมภพของสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี พระบรมราชินีในรัชกาลที่ ๗ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ซึ่งในปีนี้มีวาระครบ ๑๐๗ ปี ประกอบกับเป็นปีมหามงคลที่ปวงชนชาวไทยร่วมกันเฉลิมฉลองวาระที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชทรงมีพระชนมายุครบ ๘๔ พรรษา คณะเทคโนโลยีการเกษตรจึงได้ดำเนินการจัดตั้งศูนย์เรียนรู้การเกษตรตามแนวพระราชดำริเฉลิมพระเกียรติ ๘๔ พรรษาขึ้น โดยมี

นโยบายแห่งการดำเนินกิจกรรมตามแนวพระราชดำริของทั้ง ๒ พระองค์อันเป็นแนวทางที่ได้ทรงพระราชทานแก่พสกนิกรชาวไทย โดยเฉพาะชาวอย่างยิ่งชาวจันทบุรี

กิจกรรมในศูนย์การเรียนรู้ฯ จะประกอบไปด้วย นิทรรศการถาวรเกี่ยวกับพระราชกรณียกิจพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่เสด็จเยือนจังหวัดจันทบุรีอย่างเป็นทางการถึง ๖ ครั้ง และแนวพระราชดำริเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร เช่น การบำบัดน้ำเสีย เกษตรทฤษฎีใหม่และเรื่องของเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งสาระที่เกี่ยวข้องกับพระราชดำริด้านการเกษตรของสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี เช่น การปลูกพืชผัก ไม้ดอกไม้ประดับ การเลี้ยงปลาในกระชัง เป็นต้น

คณะเทคโนโลยีการเกษตรคาดหวังว่า ศูนย์เรียนรู้การเกษตรตามแนวพระราชดำรินี้ จะเป็นแหล่งที่ให้นักศึกษาของคณะฯ ได้ใช้เป็นที่พักผ่อนประสบการณ์จากการลงมือปฏิบัติจริง โดยเปลี่ยนงานเกษตรในตำราให้เป็นรูปธรรมสัมผัสได้ และมีรายได้จริง สอดคล้องกับคุณลักษณะที่ประสงค์ของบัณฑิตของคณะฯ เราที่ว่า “มีวินัย ทำได้ คิดเป็น” นั่นเอง

นอกจากนั้น ยังจะสามารถรองรับการศึกษาดูงานของหน่วยงานต่างๆ จากภายนอกได้อีกด้วย

การพัฒนาหลักสูตร ของคณะเทคโนโลยีการเกษตร

ตามเจอนใจของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแห่งชาติซึ่งทำหน้าที่ดูแลการบริหารจัดการ การศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศ กำหนดให้ทุกมหาวิทยาลัยต้องปรับปรุงหลักสูตรที่ใช้สอนนักศึกษาทุก ๕ ปี โดย “เชื่อว่า” จะช่วยให้เกิดความทันสมัยอยู่เสมอ ดังนั้น คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จึงได้ดำเนินการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายและเป็นไปตามความต้องการของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแห่งชาติ ไปเมื่อต้นเดือนกันยายน ๒๕๕๔

ก่อนอื่นต้องทำความเข้าใจกันก่อนว่า เราทำอะไรกัน โดยเหตุที่มีการกำหนดความหมายไว้ ๒ คำว่า ปรับปรุงหลักสูตร กับพัฒนาหลักสูตร คำว่า “ปรับปรุง” หมายถึงเอาหลักสูตรเก่ามาปัดฝุ่นให้ดูดีขึ้น ดูทันสมัยขึ้น โดยไม่ได้เปลี่ยนแปลงอะไรมากมายกับการทาสีบ้านใหม่เท่านั้น ส่วนการ “พัฒนา” แปลว่า ทำขึ้นมาใหม่ (แปลกใจว่าทำไมไม่เรียกว่าสร้างใหม่ ก็ไม่ทราบ) ซึ่งความแตกต่างที่ลึกไปกว่านั้นยังมีเรื่องซับซ้อนที่เชื่อว่าทุกมหาวิทยาลัยก็จะเป็นไปในแบบเดียวกัน เช่น อาจารย์ในหลักสูตรไม่ครบบาง ไปเรียนต่อบ้าง ดังนั้น การปรับปรุงจึงต้องมีอาจารย์ใหม่ ใช้อาจารย์เก่าๆ ไปก่อน ส่วนการจะมีหลักสูตรใหม่ๆ มหาวิทยาลัยต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรให้เต็ม ๕ คนก่อนจึงจะเปิดได้

ปีการศึกษาใหม่ ๒๕๕๕ นี้ คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จะมีการเปิดรับนักศึกษาใหม่ในระดับปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต ๕ หลักสูตร คือ เกษตรศาสตร์ (จะเรียนหนักไปทางศาสตร์แห่งการเกษตรทั้งหลาย) หลักสูตร

เทคโนโลยีการเกษตร (จะเรียนหนักไปในเรื่องการใช้ความรู้ด้านการเกษตรไปในการใช้งานมากกว่า) หลักสูตรเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (เรียนเรื่องการเลี้ยงสัตว์น้ำตามชื่อที่บอก) หลักสูตรวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร (จะเรียนหนักไปในเรื่องการตรวจวิเคราะห์อาหาร) และหลักสูตรเทคโนโลยีการจัดการอุตสาหกรรมอาหาร (จะเรียนเกี่ยวกับการพัฒนาอาหารและการจัดการโรงงานอาหารเป็นหลัก) ซึ่งเราได้เพิ่มเรื่องของการเรียนแบบสหกิจศึกษาด้วย

ส่วนระดับปริญญาโทก็ยังมีหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต หลักสูตรเทคโนโลยีการเกษตรเหมือนเดิมเพียงแต่มีการปรับปรุงเนื้อหาวิชาเพื่อให้ทันสมัยมากขึ้นเท่านั้น

ที่น่าสนใจอีกเรื่องหนึ่ง คือ คณะเทคโนโลยีการเกษตรของเราได้จัดทำเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างชัดเจน เช่น วิชาการเกษตรในประเทศอาเซียน เป็นต้น นอกจากนี้ยังเพิ่มวิชาที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกิจเกษตรด้วย เช่น วิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการธุรกิจเกษตร นอกจากนี้ ภายในมหาวิทยาลัยเรายังเตรียม “ศูนย์เรียนรู้การเกษตรตามแนวพระราชดำริ เฉลิมพระเกียรติ ๘๔ พรรษา” ไว้เพื่อให้นักศึกษาและผู้สนใจได้ศึกษาเรียนรู้ และสำหรับภายนอกเราก็เตรียม “ศูนย์ให้คำปรึกษาการเกษตร สمارท์ฟาร์มเมอร์” หรือ Smart Farmer Clinic ไว้อีกด้วย

จึงขอประชาสัมพันธ์ว่า การเรียนในคณะเทคโนโลยีการเกษตร ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีน่าจะเป็นอีกทางเลือกหนึ่งของนักศึกษาใหม่และผู้ที่รักอาชีพการเกษตรเพื่อการไปเป็นเกษตรกรอาเซียนนะครับ

หัวใจฝึกลอยน้ำอยู่แต่

กิจกรรม...จัดทอดผ้าป่า

ฉบับนี้ขอเสนอกิจกรรมที่คณะเทคโนโลยีการเกษตรร่วมกับวิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้าจันทบุรี จัดทอดผ้าป่าสามัคคีเพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี พระบรมราชินี เนื่องในวันคล้ายวันราชาภิเษกสมรสของทั้งสองพระองค์ (๒๖ สิงหาคม) ในวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ ที่วัดโป่งขามจีน ต.แก้งหางแมว จ.จันทบุรี ซึ่งอยู่ติดกับพื้นที่ของศูนย์ศึกษาวิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร ของคณะเทคโนโลยีการเกษตร

กิจกรรมนี้เป็นนโยบายของ นายปราโมช ร่วมสุข คณบดี คณะเทคโนโลยีการเกษตร ที่ต้องการให้ทำเป็นประจำร่วมกันระหว่างสองสถาบันที่มีกำเนิดมาจากพระมหากรุณาธิคุณของทั้งสองพระองค์ และได้รับพระราชทานนามมาจากพระนามของทั้งสองพระองค์เช่นกัน

การจัดงานทอดผ้าป่าเพื่อถวายเป็นพระราชกุศลนั้น ได้ทำมาแล้วครั้งหนึ่งเมื่อปีที่แล้ว เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๓ ดังนั้น การจัดในครั้งนี้จึงเป็นครั้งที่ ๒ และคาดว่าจะสามารถทำเป็นประจำเพื่ต่อเนื่องได้ตลอดไป

สำหรับเงินที่จัดทอดผ้าป่า ทางคณะฯ มิได้ใช้เงินงบประมาณจากมหาวิทยาลัยแต่ได้ดำเนินจัดกิจกรรมหารายได้จากการแสดงดนตรีการกุศล โดยร่วมมือกับชมรมนิสิตเก่ามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จันทบุรี หอการค้าจังหวัดจันทบุรี และชมรมคนรักเสียงเพลง จัดการแสดงของวงดนตรีลูกทุ่งรวมดาวกระจุกจากวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ รายได้หลังหักค่าใช้จ่ายแล้วถวายวัดร่วมกับเงินที่ได้รับการบริจาคจากหลายฝ่ายเป็นจำนวนเงิน

นอกจากการทอดผ้าป่าแล้วยังมีกิจกรรมการตรวจร่างกายจากนักศึกษวิทยาลัยพยาบาล การปล่อยปลาร่วมกันระหว่างนักศึกษาและอาจารย์จากทั้งสองสถาบันด้วย

ขออนุโมทนาในกุศลเจตนาของท่านที่ร่วมบุญในครั้งนี้...สาธุ

ความคืบหน้าโครงการศูนย์ ให้คำปรึกษาสมรรถภาพฟาร์มเมอร์

ศูนย์สาธิตกิจกรรมชุมชนบ้านเนินดินแดง

ศูนย์ชมรมผู้เลี้ยงกุ้งจันทบุรี

สิ้นปีงบประมาณ ๒๕๕๔ ด้วยความ
หลักทุเลพอสมควร เนื่องจากการเปลี่ยนแปลง
ผู้บริหารระดับประเทศและในมหาวิทยาลัย
ราชภัฏรำไพพรรณี อนุสารเกษตรราไพ
ฉบับที่ ๗ นี้ จึงขอเสนอความคืบหน้าของ
โครงการศูนย์ให้คำปรึกษาสมรรถภาพฟาร์มเมอร์
หรือ Smart Farmer Clinic ของคณะ
เทคโนโลยีการเกษตรว่าไปถึงไหนกันแล้ว

ในปีที่ผ่านมาเราสามารถจัดตั้ง Smart
Farmer Clinic ไปได้ ๔ ศูนย์ คือ ศูนย์ที่สวน
มังคุดไทย ของคุณปัญญาที่บ้านหนองตะพาน
อ.บ้านค่าย จ.ระยอง เป็นศูนย์เกี่ยวกับเกษตร

อินทรีย์มีการทำตั้งแต่ต้นข้าว สวนไม้ผล โดยเฉพาะ
มังคุดที่คุณปัญญาทำเป็นเกษตรอินทรีย์ ต้นทุนต่ำ
กว่าแต่ราคาดี น่าสนใจมาก ศูนย์ที่ ๒ เป็นงานเกี่ยว
กับโรงงานแปรรูปผลไม้ คือ ที่บริษัท อินพินิท ฟรุต
จำกัด ที่ อ.ท่าใหม่ จ.จันทบุรี ที่ศูนย์นี้เป็นการแปรรูป
ผลไม้ที่น่าสนใจมากเช่นเดียวกัน เพราะมีนวัตกรรม
ง่ายๆ แต่ได้ราคา แห่งที่ ๓ เป็นการร่วมงานกับชมรม
ผู้เลี้ยงกุ้งจังหวัดจันทบุรี (ซึ่งมีเครือข่ายใหญ่มากกับ
สมาคมกุ้งตะวันออกไทย) เราทำ MOU กันที่หอการค้า
จังหวัดจันทบุรี และสุดท้ายศูนย์ที่ ๔ เป็นที่วิสาหกิจ
ชุมชนบ้านเนินดินแดง อ.ท่าใหม่ จ.จันทบุรี ที่นี้เป็นการ
ทำงานร่วมกันกับอีกหลายหน่วยงาน เช่น องค์การ
บริหารส่วนตำบลทุ่งเบญจา กลุ่มปรับปรุงคุณภาพ
ผลไม้ และสำนักงานเกษตรอำเภอท่าใหม่ โดยที่ศูนย์
นี้จะพื้นที่สำหรับการถ่ายทอดความรู้เรื่องการ
ผลิตกล้วยไข่ เพราะที่นี่เป็นพื้นที่ผลิตกล้วยไข่ที่ดีที่สุด
ของโลกก็ว่าได้ นอกจากนั้นที่ศูนย์นี้ยังมีความร่วมมือ
เลยไปถึงการศึกษวิจัยของนักวิจัยในเครือข่าย ๓
มหาวิทยาลัยด้วยอีกต่างหาก

ดังนั้น ถ้าท่านใดสนใจจะศึกษา อบรม ฐาน
เกี่ยวกับกล้วยไข่ก็สามารถประสานงานผ่านมาที่คณะ
เทคโนโลยีการเกษตรได้เลยนะครับ

ธรรมะท้าทายเล่า

ฉบับนี้ขอนำเนื้อหาจากเมดัลที่ได้รับรางวัลโพลีเทคนิคมาถ่ายทอดเพื่อเป็นอุทาหรณ์สอนใจให้เห็นอีกมุมหนึ่งของสังคมจีนที่ไม่ได้ต่างจากสังคมไทย (เรื่องนี้ผู้แต่งใช้ชื่อย่อจีนเพียง ๘๐๐ ตัว สามารถบรรยายถึงสภาพสังคมจีนยุคใหม่ได้อย่างสุดยอดจริงๆ)

มีเพียงฉันที่ไม่ได้กินฟรี

ผู้แต่ง...ภรรยาคุณเลี่ยว

วันนี้เป็นวันสุกสัปดาห์ พวกเพื่อน ๆ สมัยเรียนอยู่ชั้นมัธยมต้นคนหนุ่มสาวประสาสมัครกันที่กักตักการเทียนอัน นับตั้งแต่สำเร็จการศึกษาพวกเพื่อนเก่าได้นักพบปะกันสม่ำเสมอ แม้แต่ฉันที่ทำงานที่ขาดการติดต่อกับพวกเพื่อน ๆ อันทำงานหลากหลายผลิตภัณฑ์ในโรงงานแห่งหนึ่ง ฉันและสามีต่างก็ช่วยกันทำมาหากินเลี้ยงดูครอบครัว ด้วยรายได้ที่ไม่มากนัก ความจริงฉันตั้งใจจะไม่ไปร่วมงานเลี้ยง แต่ก็ไม่สามารถปฏิเสธเพื่อน ๆ ได้ ก็เลยต้องรับปาก สามีของฉันอยู่กับการทบทวนบทเรียนให้ลูกชาย ซึ่งลูกชายของเรากำลังเตรียมตัวเข้าเรียนชั้นมัธยม เพื่ออยากให้ลูกชายได้เรียนในโรงเรียนมัธยมที่คัมมูเซียง พักกันสามีต้องวิ่งเต้นเข้าหาผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งฉันกับสามีก็ยังไม่ทราบผลว่าสำเร็จหรือไม่

ก่อนออกจากบ้านฉันเหลือบมองดูลูกชายแล้วจึงเดินออกไป กักตักการเทียนอัน เป็นกักตักการหูชั้นหนึ่ง เมื่อฉันเดินเข้าไปห้องที่จองไว้ พวกเพื่อน ๆ มากันครบแล้ว ทักทายฉันเกรี้ยวกราดยังไม่ทันได้นั่ง ต่างก็แย่งกันยื่นนามบัตรให้ฉัน พลิกดูนามบัตรแต่ละคนต่างก็มีตำแหน่งใหญ่โต เป็นผู้จัดการ ผู้บริหารต่าง ๆ แม้กระทั่งอาซูซึ่งเรียนไม่เอาไหนที่สุด สอบได้ก็โหลก็ยังได้เป็นตำรวจ เป็นผู้กำกับสถานีตำรวจ มองดูอาหารที่พนักงานเอามาเสิร์ฟ ฉันหุตาตาลไปหมด นิ่งนึกสงสารตัวเองที่ผ่านๆ มาไม่เคยได้ลิ้มรสอาหารพวกนี้เลย คำนวณในใจว่าอาหารโต๊ะนี้มีมูลค่าเท่ากับรายได้ของฉันถึง ๓ เดือนทีเดียว

อาซูตำราวจทำตัวเหมือนเจ้าภาพงานเลี้ยงนี้ ชักชวนเพื่อน ๆ ให้กินกันไม่หยุด และวันหลังแจกทุก

คน คีบอาหารให้คนโน้นคนนี้ปากก็พูดไม่หยุดว่า “กินพวกเรากิน มื้อนี้ผมจัดการเอง ไม่ต้องห่วง” พรรคพวกทุกคนไม่มีใครขัดศรัทธา ทั้งกินทั้งดื่มสนทนากันอย่างสนุกสนาน

เมื่อสมควรแก่เวลา หลังจากที่กินกันอย่างอึดหน่า สำราญแล้วก็เป็นเวลาที่ต้องแยกย้ายกลับกัน ฉันสังเกตดูไม่มีใครแสดงความใจกว้างที่จะเป็นผู้เคลียร์จ่ายค่าอาหารใบที่สุกอาซูควักโทรศัพท์ที่ออกมากหมายเลขแล้วพูดว่า “เสียหลั ค่ะนี่ออกใบรับกุมกวาล้างโต๊ะอะไรไหม... ..เออ ค่ะ ค่ะ ส่งมาพบผมที่กักตักการเทียนอัน สักคน ให้มาช่วยจ่ายค่าอาหารหน่อย”

ทุกคนเขาก็เก็บโทรศัพท์ที่เขากะเป๋าคือด้วยความภาคภูมิใจ พวกเพื่อน ๆ ใช้จ่ายความสนุกสนาน

ต่อมาไม่ถึง ๑๕ นาที ก็มีชายวัยกลางคนผลัดประตูเข้ามา พอเห็นออกเงินในใบเสร็จก็หน้ามัวด้วยมาก ดูเหมือนว่าเงินสดเขามีไม่พอจ่าย เขาก็กวักโทรศัพท์ที่ออกมาพร้อมทั้งกดโทรศัพท์พูดว่า “คุณเลี่ยวหรือครับ ผมครูใหญ่ห่านะครับ เรื่องลูกชายของคุณที่ฝากมาเข้าโรงเรียนมัธยมของผมนั้นเป็นอันว่าผมตกลงรับไว้แล้วนะครับ แค่ว่าวันนี้ผมเชิญเพื่อน ๆ มาเลี้ยงอาหาร อยากขอให้คุณมาช่วยจ่ายค่าอาหารได้ไหมครับ ผมอยู่ที่กักตักการเทียนอัน ห้อง ๒๐๓”

หลังจากนั้นประมาณ ๒๐ นาที มีคนมาเคาะประตู พอประตูเปิดออกมา ทันทีที่เห็นสามีที่ใส่แว่นสายตาคาหนาเตอร์ของจีน คือผู้เดินเข้ามา ฉันเป็นลมล้มพับลงทันที....

(เรื่องสั้นนี้ได้รับรางวัลวรรณกรรมดีเด่นมากมาย ประจำปี ๒๐๐๖) จักเทียบเท่ากับ นักเขียนปฏิวัติ หลู่ฮั่น เท่เถียว

บริษัท อินทบุรีคัลลิเบรเตอร์ จำกัด

สามแยกปากแซง ต.พลับพลา อ.เมือง จ.จันทบุรี

ศูนย์รวมปัจจัยการทำสวน ปุ๋ย เคมีภัณฑ์ อุปกรณ์การเกษตรมาตรฐาน

“ความรู้ถึงบ้าน บริการถึงสวน” ด้วยทีมงานนักวิชาการมืออาชีพ
ประสบการณ์กว่า ๓๐ ปี คือ สิ่งที่บ่งบอกถึงคุณภาพการให้บริการที่เชื่อถือได้

บริษัท อินฟินิท ฟรุต จำกัด

 Infinite Fruit Co., Ltd.

ตัวแทนจำหน่ายสินค้าและบริการ

สินค้า

- ผลไม้สด
- ผลไม้แช่เยือกแข็ง

บริการ

- แช่เยือกแข็ง -40 °C
- ห่อเก็บ -25 °C

www.infinitefruit.com

61/1,67/24 หมู่ 3 ต.ทุ่งเบญจา
อ.ท่าใหม่ จ.จันทบุรี 22170
โทร 0-3939-5678
แฟกซ์ 0-3939-5192

ห้องเย็น